

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Rerum vicissitudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

nomen quo Theologi veteres plurimum utuntur, idem est quod Diabolus, uti Zacynthus per refo-
lutionem Diacynthus. Theocritus, καλὰ πάλιν δὲ Διόκωνθου, quod & alibi notavimus.

DE SISTRO. CAP. VI.

Anti. l. 8. **S**istrum in Cleopatrae manu Virgilius statuit. Idem in Isis sacerdotumque & Regum aliorum
manibus spectatur, mysticum quidem instrumentum, sed quo crepitum admodum sonorum pro-
ciebant, de quo apud Maronem legas:

Regina in mediis patrio vocat agmina sistris.

Interpretes quidem situlam & sistrum Niliaci accessus & recessus hieroglyphica fuisse dicunt. Sed
enim necesse est hoc altius atque diffusius explicare.

RERUM VICISSITUDO. CAP. VII.

*Elegant
ejus forma
erat autem
mus in in-
strumētiū
cornu recur-
vū, quo A-
gyptii insi-
stunt sacri u-
si, arcutum
& sonorum
admodum percu-
titur.
Sistri for-
ma ex Plu-
tarcho.* **S**istrum itaque, cujus usus totus erat in motu, eam rerum vicissitudinem, quam juniores Altera-
tionem vocant, continuumque formandi deformandique motum indicabat: nam ejus quantitas
assiduum rerum motum ostendebat. Ceterum quia quæri solitum à plerisque, sistris species quamnam
esset, pro re fecerim, si priusquam partium ejus significata tractare aggrediamur, formam instru-
menti ejus à Plutarcho traditam descripsero. Erat sistris species orbicularis, & aque cava, in cuius
circumferentia mobilia quatuor veluti tintinnabula appendebantur. Portio siquidem ea, quæ gene-
rationi corruptionique obnoxia est lunari subicitur globo, infra quem omnia commutantur, alter-
nantque vices variabilis avi: quippe quæ sint ex elementis quatuor, igne, terra, aqua, & aere confa-
ta, & in hanc vel illam speciem conformata. In apside vero, summo verticis loco, selem effingebant,
quæ faciem humanam haberet, infra vero sub mortalibus illis orbiculis, hinc Isis, inde Nephthys
effigiem: quibus quidem figuris ortum & obitum indicabant, cujusmodi sunt elementorum quas
vocat alterationes & motus. Quid vero sibi felis vellet, suo commentario dictum, ut scilicet Lunæ
symbolum esset: quod animal id temperaturam cum Luna perquam similem habeat, sive coloris va-
rietatem, sive astum, sive nocturnam potius quam diurnam exercitationem, sive procacem admo-
dum salacitatem consideremus. Quid vero illud quod ajunt selem unum primo partu xxix. edere,
secundo duos, ac singulis ita vicibus usque ad septenos unum addere, ut tot deniq; tota vita
pariat natos, quot in Luna dies connumerantur? Jam vero pupillarum incrementa decre-
menta que pari cum Luna consensu omnibus innotescunt. Humana vero facies nihil aliud
sibi volebat, ait Plutarchus, nisi ut intelligeremus animal id peritiam & rationem mutatio-
num, quæ lunari globo accidunt, habere, quando uni homini per rationem intelligere da-
tum est.

DE TRIDENTE. CAP. VIII.

Ex sistris figura igitur elementarem omnem plagam intelligimus: ex incude, terram & mare. Si
vero quis mare tantum hieroglyphice signare voluerit, habebit ex numis unde figuram sibi de-
sumat.

MARE. CAP. IX.

*Sed & pro
triplici re-
jusdem po-
testate, aut
triplici a-
quarum gu-
stu. Nat.
com in
Neptuno.* **I**n promptu siquidem est tridens, qui in Neptuni manu positus, symbolum, uti Plutarchus ait
erat tertiæ regionis ab igne: qua de causa ita & Amphitriten & Tritonas appellant. In numis sane
passim pro symbolo Maris ponitur, ut multis est locis cernere.

TROEZENII. CAP. X.

Aliquot vero numi tridentis nota signati, Troezeniorum indicant rempublicam. Siquidem
cum illi Neptunum religiosissime colerent, hieroglyphicum tridentis in numis cultus sui testi-
monium imprimebant, autor Plutarchus idem. Et προεδανδς aliquando Troezen ipsa dicta, hoc
est, Neptunia, ut apud Stephanum habetur: tamen ea sit olim aliis atque aliis nominibus appel-
lata.